"אז נדברו"

בסיעתא דשמיא

פרשת בלק ע"ה

גליון מס' 383

לסדר "מה טובו אהליך..."

זאת למודעי: הזמנים לפי אופק ירושלים בלבד.

כניסת שבת:

19.14

שקיעה!!!

ספק סקילה!

19.54

צאת השבת

אשם תלוי!!!

20.31

ר"ת 21.06

סוף זמן ק"ש

בשבוע הבעל"ט פנחס

מג"א: 8.14

גר"א: 9.09

מעוות לא יוכל לתקון

בסיעתא דשמיא ובחסדי ה' כי גבר יצא לאור הספר "וימאן"

בשלב זה ניתן להשיג:

במשרדי לב שומע רח' פינס 27 ירושלים,
מידי יום בין השעות 9.00 ל-11.00 בערב

לפרטים נוספים יש להתקשר:

0527683095

0548446691

תריס את הטלפון... תריס... לך תדע...
אולי אראלה ממפעל הפיס מתקשרת...

צר לי... אני עדיין לא יודע מי זה אראלה ממפעל הפייס... ואני גם לא יודע למה היא אמורה להתקשר... דבר אחד אני יודע שכל פעם שהפלאפון שלי מצלצל ואין לי כח לענות... אז מי שנמצא לידי צועק לי... תריס תריס... לך תדע... אולי אראלה ממפעל הפיס מתקשרת... ו... ויש לציין שלפעמים זה מצליח להקפיץ אותי.. אני מריס בהתלהבות ו... ואת ההמשך אני לא צריך להגיד לך... זה בסדר... עד כה אראלה עדיין לא התקשרה... עכ"פ הריווח שכן יוצא לי מאותה אראלה ומפעל הפייס... שפתאום הבנתי שתמיד תקוע לנו בעולם הדימיון איזו דמות שמבשרת ומודיעה לנו בבת אחת שזהו... זכית בעושר לכל החיים.. ואז למפרע מתברר שהיה טלפון אחד ששינה לך את כל החיים... הקץ לעניות... הסוף להלוואות... מהיום אני מליונר...

אז זהו! שפתאום תפסתי את עצמי... לא!! זה לא דמיון!

כן... יש כזו אראלה ממפעל הפייס... והיא מתקשרת... והיא הרבה פעמים מתקשרת אלינו... וכל השאלה היא: האם אנחנו עונים לה או דוחים אותה על הסף... מה אני מתכוון???? לאן אני חותר?? **הרי כך:**

מקובלנו (וכבר הוזכר בקצרה בשבוע שעבר) שהדימיון הוא אף פעם לא לגמרי טועה!!! הדימיון מבוסס תמיד על מציאות אמיתית!! הוא רק מבלבל!!! **כלומר:** אם הדימיון לדוגמא משדר פחד... הפחד הוא אמיתי ונכון... יש כנראה באמת ממה לפחד... רק הדימיון לוקח את זה לפחד משלו... לפחד ממחבלים וטילים ומחלות... ואילו הפחד האמיתי צריך להיות "מעבירות שבידו" ומכל דבר שיכול לצער את אבינו שבשמים... **וממילא:** כל מה שנותר לנו זה רק לקחת את הדימיון הבריא והחיובי **שכבר קיים אצלנו!!!!!** ופשוט לנווט אותו ולהיישיר אותו למקום הנכון... וכו' וכו'... וככה זה בכל תכונה בנפש האדם... אנחנו לא צריכים להמציא הרגשות חדשות... אלא לקחת הרגשות **קיימות** ולעשות סידור מדפים.... לשים כל דימיון והרגש במדף שלו...

עכ"פ הוא הדין כאן: אם הנפש שלנו מתענגת ומשתעשעת על דימיון פורה שיום אחד אני אקבל טלפון מאיזה אראלה ממפעל הפיס ויבשרו לי שם שזכיתי בפייס ומהיום אני מולטי מיליונר. **הנפש שלנו לא טועה!!!** כנראה שיש באמת איזה אראלה שמתקשרת אלינו הרבה פעמים ממפעל הפייס... כל מה שנותר לנו זה לזהות את אותה "אראלה" ולא לדחות את ההזדמנות שהיא מעניקה לנו על הסף... וכעת נצא לחפש את אותו "אראלה"... איפה זה אצלנו?? איפה זה פוגש אותנו ביום יום???

פרטים נוספים בהרחבה בעמוד 4 בגיליון זה...

האם המשיח זה איש מסוים... או... או לא בדיוק????

כולנו מחכים לביאת המשיח... או לכה"פ צריכים לחכות למשיח... נו... ו... מה צריך לעשות עד שהוא מגיע?? כל מה שנותר לנו לעשות זה לקחת צלחת עוגות וכוס קפה מהביל... ולהתיישב מול החלון ולשבת רגל על רגל בשילוב ידיים ולבדוק האם דמותו של המשיח מתקרבת... אה... לא ככה? **אז זהו שלא!!!!** אומר המהר"ל: משיח זה לא רק "איש אחד" שהדמות שלו הולכת ומתקרבת...

המשיח, הרבה יותר ממה שהוא איש מסוים!!!! הוא הנהגה מסוימת!!!!

המושג ששמו משיח זה סוג של הנהגה כללית שהולכת ומתרקמת על ידינו... בתהליך ממושך שמשתרע על פני "שני אלפים ימות המשיח" ובע"ה התהליך הזה כבר לקראת סיום... וברגע שאנחנו במעשינו נשלים ונסיים לבנות את ההנהגה הזו... אז אז יגיע הזמן המיוחל שההנהגה הזו תצא מהכח אל הפועל... ואז יופיע איש אחד מסוים ששמו משיח!!!! שהוא **יוצג את ההנהגה הזו!!!** (מה שנקרא לקבל "**פני**" משיח... המשיח נקרא פנים... הפנים של האדם לא נספרים ונחשבים כאחד מרמ"ח איברים... כי הם המייצגים של כל האדם בכללותו, הוא הדין הכא: המשיח הוא הפנים והייצוג המושלם של כל ההנהגה שאנחנו בנינו במשך אלפיים שנות גלות... המשיח הוא האדם השלם בקדושת יוצרו שיבחר להיות הכח המאסף והייצוגי שמאחד את כל ההנהגה הזו שנבנתה אלפי שנים...) אבל למעשה ימות המשיח זו הנהגה כללית שכל אחד ואחד מאיתנו הוא חלק בלתי נפרד ממנה.

מישהו הגדיר לי את זה כך:

להגיד שהמשיח זה סוג של איש!!!! זה בדיוק כמו להגיד שהתורה זה סוג של אשה!!!

בינינו... בעל תשובה טרי שנכנס עכשיו לבית המדרש ולא יודע מה זה... והוא שומע אותנו כל היום מדברים על ה"גברת" הזו ששמה תורה... התורה אמרה... התורה אוסרת... התורה מתירה... ואז בכלל מגיע סיום מסכת ואנחנו ממש מנהלים איתה דו שיח... הדרן עלך והדרך עלן... מי שלא מבין עניין... יכול לעמוד ולשאול: תגידו לי: מי זו הרבנית הזו שקוראים לה תורה? **ומה התשובה??** אתה צודק!!! יש באמת דמויות מסוימות ומוגדרות שהם מייצגים את הישות הזו ששמה תורה... יש לך ספר תורה... יש לך חכמי ישראל... ויש לכל אחד מאיתנו חיוב לישא אשה שאז הוא שרוי בתורה... ובאמת כל הדמויות האלו ביחד מייצגים כביכול את ה"רבנית" הזו ששמה תורה... **אבל עדיין!!!** כולנו מבינים שהתורה היא לא רק בן אדם מסוים או אישיות מסוימת... כי כולנו מבינים שתורה זה סוג של הנהגה כללית ודרך חיים שמונחת בקרן זוית וכל הרוצה יבא ויטול...

נכון??? עד כאן מובן?? עד כאן מקובל עליך?? אז בדיוק אבל בדיוק על אותו משקל ביומס למשיח!!!

המשיח, אמנם מדובר באיש מסוים שהוא יקרא המשיח וכולנו מחכים אליו ורוצים לקבל את פניו... **אבל עדיין!!!!** כמו שאתה מבין לבד שהתורה זה **לא רק** איזה דמות מסוימת... ככה המשיח זה **לא רק** איש מסוים... זו הנהגה רחבה וכללית ששייכת לכל אחד ואחד מאיתנו... וכמו שכל אחד מאיתנו יכול להיות בן תורה בתוך שני אלפים תורה... ככה כל אחד מאיתנו משמש בבחינת משיח בשני אלפים ימות המשיח... עכשיו שוב: לכל אלו שיש להם סיוטים ממשיחי שקר למיניהם... והחוששים שלהם נדרכים והם נרתעים ממשפטים מהסוג הזה... **אז שוב אני מדגיש:** אתה יודע מה זה משיח שקר? זה אחד כזה שעומד ומכריז... אני הוא ה"איש" הזה שאתם עומדים בחלון ומחכים לו כ"כ הרבה שנים... אז הנה... זה אני... ראו באורי שזרח... זה אסור!! זה משיח שקר!! אבל להגיד שאני הוא חלק בלתי נפרד **מההנהגה** של ימות המשיח....??? **זו האמת הצרופה!!!** מה נעשה שזו גמ' מפורשת שאומרת: "שני אלפים ימות המשיח...", ואנחנו נמצאים עמוק עמוק בתוך האלפיים שנה האלו... אנחנו חלק דומיננטי מאוד בהנהגה של משיח שכבר מתבשלת קרוב לאלפיים שנה ואנחנו הדור האחרון שהולך לעשות את המכה בפטיש האחרון...

עכשיו ככה: המסר הזה מאוד מאוד חשוב!!!! יש פה המון נפקא מינה... ולמה???

כי אם המשיח זה סוג של יהודי צדיק... וממני רק נדרש לחכות לאותו צדיק שיגיע... אז באמת אין לי הרבה מה לעשות עם זה... כל מה שנותר לי זה רק לשבת על המזוודות ולחכות לו... ולשיר עליו כל מיני שירים מרגשים (וכמובן: להיות בטוח שהוא מגיע מהמגזר שלי...) אבל!!!! אם המשיח זה לא רק איש... אלא הנהגה כללית!!!! שאני ואתה יחד אמורים לבנות אותה בעשר אצבעותינו... אז ההההלו... תתעורר... תפסיק לחלום חלומות... קום... בא נקדם עניינים... כל כלל ישראל מחכה לנו... די... די לסחבת... כמה לבירוקרטיה... זה תלוי בנו... ורק בנו...

הגיע הזמן להפסיק לשבת על המזוודות ולחכות למשיח בחלון... צריך לפתוח מזוודות... ללמוד את המפה... כן... יש מפה שקוראים לה משיח... יש בנביא שרטוטים ותיאורים שלימים כיצד יראה דורו של משיח... וכיצד תראה הנהגתו של המשיח בעצמו... ואנחנו צריכים ללמוד את זה בעיון כדי לדעת מה מוטל עלינו בדור זה... ושוב: כל זמן שהמשיח מתחיל ונגמר באיש אחד מסוים... אז מה שכתוב על המשיח... לא נוגע אלינו... זה נוגע לציורי שמן ברובע היהודי שינסו לתאר כיצד גר זאב עם כבש... אבל כעת הרי סיכמנו שמשיח זו הנהגה!!!! וממילא כל מה שכתוב על ההנהגה של משיח... זה משימה שמוטלת עלינו בתור המשלחת האחרונה שהולכת להביא בפועל את המשיח...

נושא זה קצת יותר בהרחבה בעמוד השני בגיליון זה...

ניתן לקבל גליונות בודדים בלבד (לא לישיבות) **בבני ברק רחוב חזון איש 34 פינת דסלר, משפחת דרייפוס.**

פלא'- 0527117271

ניתן לקבל את הגיליון בשירותי פקס:

0795908616

להשיג גליון זה

יש להתקשר לפלאפון:

0548446691

לקבלת העלון בדוא"ל:

A8447168@GMAIL.COM

להשתתפות בהוצאות הגליון:

בבנק: חשבון 53957

בנק דיסקונט סניף 106

באשראי: "נדרים פלוס"

"קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

תודה מראש!!!

מה כתוב בתעודת זהות של המשיח ותלמידיו..??

אמרתי פעם לחבר שלי החסיד... צר לי לאכזב אותך... אבל כ"ק האדמו"ר שליט"א- הרב'ה שלך... הוא ככל הנראה לא יהיה המשיח... חבר שלי היה לא פראיירר... הוא חייך ומיד שאל אותי: מנין לך?? מאיפה אתה כ"כ בטוח שלא??? אולי הוא כן המשיח??

אמרתי לו: תבין!!!! כשהנביא ישעיה מתאר את המשיח הוא מתבטא עליו פעמיים והוא: שהוא **מחולל מפשעינו!!!!!** (ישעיה נ"ג) ולא סתם... אלא **"נבזה וחדל אישים..." "ואת פושעים נמנה"** בקיצור: המשיח, לו יצוייר שהוא אדם שמוכר לנו כיום... אז עד כמה שאנחנו מכירים אותו... הוא מוכר לנו כאדם מחולל... אנחנו "לא מספיק אוהבים ממנו..." אנחנו מחללים אותו... הוא מצטייר אצלנו כאישיות מחוללת... אנחנו צוחקים עליו מאחורי הגב... (אגב: זה לא לגמרי בהכרח כי סו"ס יכול להיות שהמשיח יהיה סתם אדם לא מוכר ובזה גופא יתבטא ה"חילול" שלו... אבל לו יצוייר שהוא כן אדם מוכר... והוא כן אישיות מוגדרת... אז הוא כבר אישיות שמוגדרת אצלנו לרעה והוא מחולל בעינינו...) וממילא... אמרתי לחבר שלי: מצטער מאוד.. אבל הרבה שליט"א לא מספיק מחולל בשביל להיות המשיח... אני ואתה מעריכים אותו ואוהבים ממנו... וא"כ כל זמן שזה ככה... הוא לא יכול להיות משיח... הוא לא עומד בקריטריונים של משיח...

עכשיו: באמת מה הפשט בזה??? למה באמת המשיח צריך בשלב זה להיות מחולל?? למה המשיח צריך להיות נבזה וחדל אישים? למה?

מסיבה מאוד פשוטה:

כי לפי כל התיאורים שהגמ' מתארת לנו מה יהיה בדורו שבן דוד בא בו... מכל התיאורים יוצאת תמונה אחת: שהדור של המשיח יהיה **דור של ראש הפוך!!!!** כלומר: הצרם והנורמה תהיה הפוכה מההיגיון... נו... ומה קורה באדם שמתעקש להיות ישר... בדור שכל כולו הפוך????

המחיר הוא שהוא עצמו נחשב הפוך!!!!

כי ברגע שכולם הולכים על הראש... ורק אני הולך על הרגלים... אז אמנם הרווחתי שאני השפוי היחיד בעולם!!!! אבל יש לזה מחיר!! והמחיר הוא: שכולם בטוחים שאני הוא זה שהולך הפוך!!!!!!

נכון או לא נכון??? מובן או לא מובן???

בפתח הגליון סיכמנו: שמשיח זה לא שם של בן אדם נקודתי!!! אלא שם של הנהגה!! זאת אומרת: אם אנחנו נמצאים כעת בדורו של משיח... המשמעות היא שנדרשת מאיתנו הנהגה ואופי שדומה למשיח... ומהי אחת ההגדרות שמתארות את המשיח??

מחולל מפשעינו!!!! נבזה וחדל אישים!!!!!

אתה שומע?? **תקשיב טוב טוב למשפט הבא:** יהודי אמיתי בדור שלנו... בן תורה אמיתי שרוצה לעשות באמת מה שצריך בדור שלנו... הוא חייב לקחת בחשבון מראש!!!!! שיתכן והאמת והכינות הזו תגבה ממנו מחיר של... של "מחולל מפשעינו... נבזה וחדל אישים..."!!!

מה אני מתכוון??? מאוד פשוט:

אם אנחנו נמצאים בדור שהרדידות והשטחיות שולטים בכיפה... וכתוצאה מהשטחיות הזו נוצר לפעמים (יותר נכון במקומות מסויימים) מצב של שבלונה ודפוס מסויים של התנהגות וצורת חיים... שמכתיבה לך את כל החיים עד פרטי פרטים... איך בדיוק צריך להתנהג... איך בדיוק צריך לחשוב ועל איזה נושאים אסור לחשוב... איזה פרצוף קשוח צריך בדיוק לעשות ובאיזה שעות ביממה... איזה חומרה צריך לאמץ ואיזה לא... בקיצור: אני לא צריך לספר לך.. ובשורה התחתונה יוצא שמי שלא מיישר קו ולא הולך בדיוק לפי הפס יצור ולא לגמרי עושה מה שכולם עושים אז מסתכלים עליו בעקימת אף... הוא לא מספיק עוייבד ולא מספיק משלנו... וברגע שאתה נמצא בכזה פס יצור... ואתה כן רוצה להיות **אמיתי...** ואתה כן רוצה לעשות מה שהקב"ה **באמת** רוצה ממך (בלי להגיש על כל דבר בקשת אישור מהפס יצור האם השבלונה מוכנה לקבל אותך גם ככה...) ואתה **באמת** רוצה שיתברר **ו**תאמת אצלך מה חובתך בעולמך **ככה??? אתה רציני??? אתה באמת רציני???** אם ככה: תנאי ראשון קודם למעשה: **אתה חייב!!!!!** חייב לנשום נשימה עמוקה עמוקה ולהיות מוכן נפשית להיות שונה מכולם!!!! מוזר!!! ואפילו נבזה וחדל אישים... וקח בחשבון שגם מחולל... כן... מחולל!!!! אבל ממה מחולל?? מחולל מפשעינו...

אתה מחולל רק בגלל הדפוס השטחי של החיים שלנו...

אתה מחולל רק בגלל שאתה מעיז להיות אמיתי בתוך כל העדריות...

אתה נבזה וחדל אישים רק בגלל שאתה נמצא בסביבה שטחית כ"כ...

אתה חייב להיות מוכן לזה נפשית!!! אחרת זה לא מתחיל... כי מי שרועד מהחברה... מי שרוצה ליישר קו עד הסוף עם הפס יצור... הוא לעולם לא יוכל להיות אמיתי לגמרי!!! הוא לא יוכל להגיע למסקנות אמיתיות... כי הם תמיד יתקעו בטופס 4... באישור מהדפוס חשיבה שהחברה מכתיבה... ולכן!!!! זו הסיבה שהמשיח מוכרח להיות מחולל מפשעינו... ולא רק המשיח אלא כל מי שירצה להיות אישיות מרוממת בדורו של משיח... חייב להיות מוכן לאופציה שכזו!!!!

אתה יכול לראות יהודי עבד ה' אמיתי... שיום אחד תפס את עצמו לודיים והחליט שהוא לא הפראיירר של ר' ככולם... והוא לא בכל מחיר הולך כצאן לטבח אחרי מה שמקובל... והוא החליט לעשות שיעורי בית רציניים ואמיתיים מול עצמו מה חובתו בעולם... **והוא הסיק מסקנות!!!!**

והמסקנות שהוא הסיק הם בדרך כלל לא מספיק פופולריות ביחס למה שמקובל... מה תגיד על אחד שהגיע למסקנה שחובתו בעולמו ללמוד טור ב"י ושו"ע... ואילו בשבלונה שבה הוא חי... משום מה זה לא פופולרי... כי כאן מקובל לחשוב שמי שלומד טור ב"י הוא לא מספיק לומדי'ש... אז כולם מסתכלים עליו כ"נבזה וחדל אישים..." ואם לא תתכונן לזה מראש ולא תדע שזה המחיר!!!!! אתה יכול להיכנע וחבל.. ובינינו... הדוגמא מטור ב"י... זו הדוגמא החיוורת ביותר... אני מעדיף לא להיכנס לדוגמאות היותר משמעותיות בחיים... בא נשאיר את זה פתוח.. עכ"פ בדור שהראש הפוך... אם אתה רוצה להיות ישר... צריך להיות מוכן למחיר הזה... להיות מחולל... נבזה וחדל אישים... עוף מוזר..

הבעיה היא שאנחנו לא מספיק בשלים למחיר הזה!!!!

יש הרבה בני תורה רציניים ואיכותיים שזה נורא מפריע להם... אני כ"כ אמיתי וכ"כ רציני.. אז למה מגיע לי להצטייר בעיני החברה כעוף מוזר?? למה מגיע לי להיחשב נחות מכולם... רק בגלל שאני מזהה שקר ומואס בו יותר מכולם?? אז זהו שצריך לדעת ולהיות מוכן לזה נפשית שזה המאפיין המובהק של דורו של משיח!!! והוא מחולל--- מפשעינו!!!!

כן... הוא מחולל... אבל למה הוא מחולל?? מפשעינו!!!!!

אנחנו מוזרים... ואנחנו מכריחים אותו להיות מוזר במקביל, בשביל לאפוקי מהראש ההפוך שלנו... הסיבה שאתה מצטייר פחות מכולם... זה רק בגלל שהם כ"כ שטחיים ולא מבינים עניין... אין ברירה: או שאתה רוצה להישאר כזה... או לשלם את המחיר ולהיות יותר מכולם ו... ומוזר.

אני מכיר יהודי קדוש ומרומם... אבל כל אלו שמסתובבים לידו ומכירים אותו... לא רואים בו משהו מיוחד... אדרבה... הם מסתכלים עליו כמו עוף מוזר... (מהסיבות שהזכרתי...) וזה מאוד הפריע לי... קנאתי לכבודו... נגשתי אליו ושאלתי אותו בכנות: למה אתה מרחיק את עצמך בכח מהציבור...?? הייתי בהלם מהתשובה הנוקבת שהוא ענה לי:

הוא ענה כך: **אני המוזר????** אני הכי פחות מוזר...

יש לך פה קבוצה של אנשים שאף אחד לא טבעי... אף אחד לא באמת עומד מאחורי שהוא עושה... כולם עושים כי כולם עושים... אף אחד לא ניסה לחשוב למה הוא עושה... כולם עדריים... ואני השפוי היחיד שלא הסכמתי ללכת כצאן לטבח אחרי העדר... והחלטתי שאני כן מעוניין לעמוד מאחורי מה שאני עושה... ו... ו... ואני המוזר???

ענה אותו יהודי ואמר לי: **אני מוזר בשיטה!!!!!** אני מעוניין להיות מוזר... כי אם אני אשתדל כל הזמן להיות כמו כולם... אז מה יקרה כשכולם יחליטו לקום מאוחר בבוקר... וזה יהפוך להיות הנורמה... מה יקרה אם חלילה הנורמה של גדרי הצניעות תרד לשפל המדרגה? מי יעיר את תשומת לבי ומי יטלטל אותי... שההלו... הנורמה פה טועה בגדול??? מי יוציא אותי מהבועה של הנורמה ויראה לי: ההלו איבדתם את הצפון??? **לכן אין לי ברירה...** ואני תמיד משאיר לעצמי זכות ווטו על הנורמה!!! אני תמיד משאיר לעצמי כמה הנהגות מחוץ לנורמה!! כדי שכל פעם שהנורמה תתחיל לאבד את הכיוון... אני לא אצטרך להכריע על עצמי מלחמה ללכת נגד הזרם ונגד הנורמה... לכן אני משאיר לעצמי כל הזמן כמה תווית שמשאירות אותי כל הזמן קצת מחוץ לנורמה... כדי שאני לא אהיה שפוט של הנורמה... ולא יהיה לי קשה כל פעם מחדש לצאת למאבק מול האישיות שלי שנשאבת אחרי מה שמקובל.

הנה לך הנהגה של יהודי אמיתי שנמצא בדורו של משיח!!!!

יהודי שיש לו את הנכונות להיות "מחולל מפשעינו... נבזה וחדל אישים".

כאן חשוב להדגיש: המחיר הזה להיות מוזר ויוצא דופן מהממסד... זה לא מוכרח המציאות. אדרבה, לכתחילה זה לא מומלץ... כי סו"ס המסגרת שומרת עלינו... ושומרת עלינו הרבה... (כמה בדיוק?? שוב... זה תלוי עד כמה האישיות שלנו בנויה, חלק גדול מאיתנו חייבים למסגרת ולממסד תשלום אחוז מהאינדיבידואליזם שלהם) וא"כ מותר לשלם לה מע"מ... מותר לתת למסגרת קצת מעשרות- שבע עשרה אחוז מהאישיות שלנו... בתור מע"מ אבל!!!! רק שבע עשרה אחוז מע"מ... **לא יותר!!!!** כי ברגע שהשבלונה לוקחת לי כמעט את כל האישיות ולא משאירה לי שום דבר בודיים... וכתוצאה מהמסגרת אני מאבד לגמרי את הזהות שלי ולא פוגש את עצמי בכלל בכלל... ההההלו... יש גבול!!!! כאן מגיע אותו יהודי מרומם ודופק על השולחן: סטופ!!! עד כאן!!! יש גבול כמה אפשר למכור את עצמי לדפוס החשיבה המוכתבת... גם הרב סורוצקין שמגייס כספים בשביל הכוללים שברשותו... גם אם הוא מוכן להוציא ולבזבז מיליון דולר על איזה שעון בשביל לשחד את המיליונר... אבל זה רק בתנאי שבסופו של דבר הוא יוצא משם עם שני מיליון!!!! בסופו של דבר זה חייב להיות ריווחי!!! אבל אם אני מקבל פחות ממה שאני נותן... זהו!! זה כבר לא משתלם!!!! אותו דבר כאן: אני מוכן לשלם מחיר בשביל להיות בתוך השבלונה... כי סו"ס המסגרת שומרת עלינו... והיא מעניקה לנו קווים אדומים מסויימים... אבל יש גבול!!!! יש גבול כמה אני יכול למכור את עצמי למסגרת... אם אני נהפך להיות העבד הנרצע שמאבד את כל זהותו ואת כל אישיותו הפנימית ורק בשביל להיות במסגרת... כאן מגיע יהודי מרומם ודופק על השלחן ואומר: עד כאן!!!! אה... אבל כל מי שנמצא במסגרת יסתכל עליך בעין עקומה?? נכון!!! אני כבר מוכן לזה נפשית!!!! אני תלמיד של המשיח... גם הוא מחולל מפשעינו... נבזה וחדל אישים... ולמה הוא כזה? כי המשיח נקרא רוכב!! הוא רוכב ומנהיג את האישיות שלו... מוביל!! לא מובל... אבל עדיין: חשוב להדגיש שבכל זאת: יש עניין גדול לעשות מאמץ עליון כן להגיע לפגישת פיוס בין האישיות האמיתית שלי לבין הממסד... יש עניין מאוד גדול להיות נורמלי... להיות אדם שדעתו מעורבת עם הבריות וליישר קו עם הנורמה... צריך לעשות כל מאמץ לגשת למשא ומתן עם הנורמה... אבל יש גבול!!!! אתה מבין לבד שאם הנורמה תכריח אותו לסגת לגבולות 67. המשא ומתן יתפוצץ...

אבל!!!! כאן חשוב להדגיש: שבכל דבר צריך לעשות חישוב הפסד מצוה כנגד שכרה... וצריך לדעת: שלפעמים שווה לשלם מחיר מאוד מאוד יקר בשביל להשאר בכל מחיר בתוך המסגרת... ולמה?? כי אם אני מרגיש את עצמי לא מספיק חסון ולא מספיק חזק מבפנים... אני לא יכול לקחת סיכון ולא יכול לצפות מראש מה יקרה ביום שהחברה והממסד לא יכתיבו לי את החיים... אם אני לא בטוח בעצמי... עדיף להשאר מוכתב כל החיים לחברה... אבל לא לשכוח לשבת על הריצפה ולבכות: על חורבן עצמי... על האופי הכ"כ חלש... ועל האישיות הכ"כ לא בנויה שיש לי... שאני צריך שהתקנון של מוסדות חינוך של ילדי הם ישמשו לי ככלבי שמירה על האישיות שלי... תמונה עגומה למדי... סו"ס דורו של משיח...

"למען לא נבוש..."- מושגים בסיסיים בהלכה.

הסיטואציה: אבינו שבשמים ברא את החום של הקיץ וכנגד ובמקביל ברא לנו גם כל מיני פירות טובים ועסיסיים וגם מגוון רחב של מאכלים ומשקאות קרים ומשיבי נפש... גלידות וארטיקים, ואיגלואים... לא נותר לנו אלא להתחזק בברכת הנהנין... ולא לשכוח שאבא שבשמים פשוט רצה שנהנה... ושיהיה לנו לבריאות... אבל יש כמה וכמה הלכות הקשורות והכרוכים בזה שצריך מידי קיץ לחזור ולשנן אותם... ולהוריד אותם מהבוידעם יחד עם הגלגל ים והסנדלים... והפעם בקצרה ממש...

אגב: אני לא לוקח אחריות... אני רק מעורר את תשומת הלב...

א. בא נתחיל מהנושאים ה"בוערים" ביותר, **מנה אחרונה,** ברוב המקרים מדובר בשכבה עבה של קצפת/שוקולד/גבינה ומתחתיה יש איזה שכבה דקה של מזונות, **ובכן: מה לגבי הברכה??** אז דבר ראשון: ברור שצריך לברך שהכל על השכבה העיקרית... **כל מה שנותר לברר זה:** האם צריך לברך גם על השכבה של המזונות?? מאוד קשה לענות על זה בהגדרה אחת... אבל מה שברור שזה תלוי בדעת מי שהכין, וגם בדעת האוכל, האם לשכבה של המזונות יש חשיבות בפ"ע והוא חולק מקום לעצמו אז צריך לברך גם עליו... (בא נדבר כמו חברים.. אם הייתי אוכל לך את השכבה העליונה של המנה אחרונה ומשאיר לך רק את השכבה של המזונות, מה היית תובע אותי? למה אכלתי לך **חצי** מהמנה אחרונה?? או למה אכלתי לך את **כככככל** המנה אחרונה? הנה לך מדד... אבל יש עוד כמה שיקולים, סו"ס זה גם תלוי בסודות מהמטבח. האם הרבנית עשתה את השכבה הזו רק בשביל ה"יציקת בטון" שעליה יהיה אפשר לבנות שמונה קומות קצפת או לא...) (עצור כאן... מספיק סיבכתי אותך.. מה שברור: אתה לא ניגש לאכול את המנה האחרונה עד שאתה לא "מסדיר" את ענייני הברכות..., גם אם המנה אחרונה חלילה תופשר לבנתיים...

ב. עד כאן ברכה ראשונה, ומה לגבי **ברכה אחרונה?** אז במנה אחרונה ע"פ רוב זה אוכל גמור, וממילא אם אכלת כזית בתוך שיעור אכילת פרס צריך לברך בורא נפשות... **אבל!!!! גלידה...???** בגלידה או ארטיק וכיוצ"ב יש בעיה, כי היות וזה נימוח בפה אז לא ברור אם זה נחשב אוכל או משקה, (ואם זה משקה, אז בשביל לברך ברכה אחרונה צריך לאכול שיעור רביעית בבת אחת...), אני רק מעיר את תשומת לבך... מה לעניין מעשה??? תשאל את הרב שלך...

ג. אבטיח ומילון, אז ככה: לגבי הפרדת הגרעינים בשבת כיצד לא יהיה בזה בורר פסולת מתוך אוכל? אז נתחיל במילון! כשאתה מגיע לפתוח מילון בשבת, אם תשים לב יש שתי סוגי פסולת.. יש את הפסולת שכשאתה פותח את המילון וחותך אותו לחצי, אתה פוגש מלא גרעינים ומשקה (שממלא את חלל המילון) עם הפסולת הזו אין בעיה של בורר, אתה יכול להסיר ולנקות ולהפריד אותה ואין בזה חשש בורר, **אבל!!! יש עוד פסולת במילון (וגם באבטיח אותו דבר),** אחרי שכבר חתכת את המילון לפלח פלח.. אז יש את השכבה החיצונית שדבוקה לכל פלח. מה עושים איתה? אז בישיבה לא היה בעיות, היו מגישים לנו לשלחן את הפלחים **עם** הקליפה החיצונית, וכל אחד היה לוקח את הפלח ביד, "תוכו אכל קליפתו זרק..." אבל יש אנשים אלגנטיים... ש"זה לא מתאים להם..." אה... לא מתאים לך?? אין בעיה!! אבל תדע שיש כאן **בעיה של בורר!!!!** לכן בא תשמע מה תעשה?? קח סכין ומזלג, תנעוץ את המזלג בפלח, וביד השניה קח את הסכין ותחתוך את השכבה החיצונית אם תעשה ככה (ולאלתר) זה יקרא "אוכל מתוך פסולת לאלתר" ואז מותר.

ד. משמש, שזיף, אפרסק נקטרינה, (וגם אבוקדו) וכל הפירות שיש להם גרעין בפנים, מה דינו של הגרעין לעניין בורר??? **אז ככה:** לפי המשנה ברורה (סי' שכ"א סקפ"ד): אם עושה זאת סמוך לאוכל אין בעיה, אבל לבן תורה מותר לדעת שהחזו"א מחמיר בזה (סי' נ"ד סק"ה): יש לחוש משום בורר, וצריך לאכול את הפרי עד הגרעין, וכשיגיע לגרעין, אז יאחז בגרעין וימשוך אליו את הפרי, ורק כך נחשב כבורר אוכל מתוך פסולת (וכמובן לאלתר), כיצד תנהג? האם תחמיר כחזו"א או תקל כמ"ב? זה כבר לבחירתך, אבל לבעל נפש שהשבת זה ה"עסק הפרטי" שלו מותר לדעת שיש כזו חומרה...

ויש עוד הרבה להאריך... אבל אין המקום בוערזה... אולי בהזדמנות...

הלכה (בקירוב ממש) למעשה

פרק שלישי (ואחרון) אודות קבוצת הבחורים שנדרו בנזיר...

ובכן: שבוע שעבר נעצרנו בקבוצת הבחורים שקבלו על עצמם חיזוק נזירות... וב"ה לאחר שהשלמנו את השלושים יום... עלינו יחד לירושלים... לאחר מסע ארוך ומפרך במיוחד... עם דרכים עוקפות והתפתלויות כדי לא לפגוש לא טומאה ולא כרמים... ב"ה בשעה טובה ומוצלחת... הנה ירושלים נראית באופק... והשעה כעת 2.00 בצהריים... והנה עומדות רגלנו כעת בשערייך ירושלים... לא יאומן... לצידנו עומדים קבוצת יהודים מרוגשת לא פחות מאיתנו ו... ו... ותנחש מה הם מחזיקים בידם??? ביכורי יין!!!!! תראה מה שזה... גם אנחנו מגיעים לירושלים וגם הם... וגם שנינו מביאים.. רק מה ההבדל?? הם מביאים יין בתור ביכורים!!!! ואנחנו מביאים את עצמנו בתור נזירים מהיין!!! מי יודע איזה קרבן יותר נחשב אצל הקב"ה... אי אפשר לדעת... רק הקב"ה בוחן לבות וכליות... ורק הוא יודע כמה דם נשפך על ההתגברות שלי בהרואה סוטה בקלקולה יזיר וכו'... ובאותה מידה רק הקב"ה יודע כמה לב נשפך כמים מאותו חקלאי ממתי שהוא קשר את הענב הקטן בגבעה דחילו ורחימו לשם ביכורים ועד שהוא הגיע לכאן...

הגענו לירושלים עיר הקודש... וכאן זה הכי רגיש!!! בימים אלו כל ירושלים מוצפת בענבים וביין... מה יש?? כעת זה שיא העונה... יש המון כרם רבעי... ושוקי ירושלים מוצפים בענבים... (אגב: דווקא בשנה הזו יחסית פחות מכל שנה... כי סו"ס השנה הזו היא שנת מעשר עני, וממילא באופן כללי יש מיתון ורגיעה בכל מה ששייך לאכילת פירות בירושלים...)

וכעת נדרש מאיתנו לזכור שעד מחר יש עלינו דין נזיר!!!! כל זמן שלא הבאנו את הקרבנות אסור לנו לשתות יין ולהיטמאות למתים... רק הגענו לירושלים... והנה הפתעה!!! הראש ישיבה עשה לנו הפתעה ולכל בחור נזיר הראש ישיבה הזמין לו את כל המשפחה המורחבת שיבואו להשתתף בזבח שלמים בירושלים... כל אחד מאיתנו מגיע ומגלה את כל המשפחה מחכים לו בירושלים מרוגשים ומאושרים... איזה יום טוב עשית לנו... בהתחלה הייתי מופתע מהרעיון... כי בהתחלה דמיינתי שכל הבחורים... נאכל את השלמים ביחד... והנה פתאום הראש ישיבה הפתיע והפריד אותנו... שכל אחד יאכל עם המשפחה שלו... בהתחלה הייתי מופתע... עד שפתאום קלטתי... שזו בכלל לא הפתעה אלא נטו שיקול ריאלי... תחשוב: כל אחד מאיתנו, הבחורים- צריך להקריב שלושה קרבנות, כבש עולה, כבשה חטאת, ואיל שלמים, ועוד עשרים חלות מצות. אז בשלמא עולה, נו... כולה לגבוה... וחטאת גם... הבשר שלה נאכל לכהני המשמר ליום ולילה... וזה לא נוגע אלי... אבל האיל שלמים והעשרים חלות???? זה קרבן פרטי שלי!!! וצריך לאכול אותו לשני ימים ולילה אחד!! וכל אחד מאיתנו הבחורים... צריך להקריב את זה... נו... מי יאכל איתנו את זה??? בשביל זה צריך תגבורת... לכן הראש ישיבה דאג שלכל אחד מאיתנו תבא כל המשפחה המורחבת לנופש רוחני אמיתי בירושלים... של שמחת אכילת בשר שלמים... זה היה היערכות אדירה... הראש ישיבה פיזר אותנו בחמישים אכסניות שונות!! חמישים אירועים!!!!! וניצח על כל המלאכה...

ואכן מיד למחרת בבוקר... כולנו הגענו לבית המקדש מרוגשים לאחר טבילת מקווה... ומיד לאחר תמיד של שחר התקבלנו ע"י הלויים... כל אחד מאיתנו קיבל לוי אישי וצמוד שהוא ילווה אותו לאורך כל הקרבנות... והנה... לי הייתה סייעתא דשמיא מיוחדת והלוי שלי היה בדיוק אחד שמתגורר בעיר שלנו... (אבא שלי שמח מאוד וכבר הזמין אותו לאכילת שלמים) הרגשתי איתו היימיש... והוא הסביר לי לאט לאט כל שלב מה צריך לעשות... דבר ראשון הוא רץ מהר וקנה בשבילי כבש לעולה!! כבשה לחטאת!! ועוד כבש גדול בן שנתיים- שנקרא איל וזה לשלמים... הוא הסביר לי שדבר ראשון מקריבים את החטאת ואח"כ את העולה... ויש לפני כעת שלוש סמיכות על כל אחת מהקרבנות!!!! והיות והיה עומס בעזרת ישראל... אז הוא נתן לי אישור מיוחד להיכנס עם הכבשה חטאת לתוך עזרת כהנים... כמעט התעלפתי... בחיים שלי לא דרכתי בעזרת כהנים... אבל בשביל זה יש לוי שצמוד אלי ויש היתר מיוחד להיכנס לעזרת כהנים לצורך סמיכה (כלים פ"א מ"ח) נעמדתי עם החטאת וסמכתי עליה בכל כוחי ו... ו... וכעת צריך להתוודות... ברגע הראשון נבוכתי... מה להתוודות?? איזה עבירה עשיתי? בסה"כ הייתי נזיר?? אבל לפתע קבלתי שוק חשמלי והתחלתי לבכות כמו ילד קטן... פתאום קלטתי כמה חטאתי על נפשי... אנא ה' כמה טוב להיות בצלך... כמה מתיקות יש בעבודת ה'... איזה נעימות היה בזמן קיץ האחרון לשבת על התורה ועל העבודה ולא לראות בשדות צרים... חטאתי לנפשי... שנה שעברה התעללתי בנפש שלי... במקום לשבת ולהתענג על עבודת ה' (כמו בשנה שעברה) הרי הוצאתי את כל הנשמה על תענוגות של רגע ועל חטאים... (זה אמנם ווידוי משלי... ווידוי שאני המצאתי... כן... לכל אחד יש הווידוי שלו) במשך עשרים דקות ביקשתי סליחה מה' שהייתי בטוח שלשבת וללמוד תורה זה עומס דת... וקבלתי ע"ע להבא להמשיך לשבת בבית ה' כל ימי חיי... גם בלי לידור בנזירות... סיימתי להתוודות על החטאת... הלוי המתין לי... ולקח ממני את החטאת, לקח אותה לצפון המזבח, רץ מהר לקרא לכהן שיבא עם מזרק, לבנתיים הלוי הגיש לאבא סכין, ונתן לו רשות להיכנס פנימה לצפון המזבח, אני נשארתי מאחור, אין לי רשות להתקרב לשם!! כי לישראל מותר להיכנס לשם רק לצורך, (אז אבא שכעת שוחט מותר לו, (ולי כשהייתי צריך לסמוך גם) אבל כעת שאני לא עושה כלום, לא נותר לי אלא לעמוד ולצפות מרחוק,) לא נאריך עכ"פ הקריבו את החטאת, מיד לאחמ"כ שוב הגיש לי הלוי את הכבש עולה... הפעם כבר התפנה קצת מקום בעזרת ישראל וסמכתי שם... ומיד לאחמ"כ שוב אבא נכנס ושחט, הכהן קיבל וזרק ואכמ"ל... ואז הלוי הגיש לי את האיל שלמים... ואמר לי לחכות!!!! לבנתיים הלוי רץ ללשכת בית המוקד לבדוק שכבר התחילו לאפות את העשרים חלות שלי... הלוי התעכב שם לוודא שכבר קרמו פניהם בתנור... ואז הוא חזר ונתן אוקי... אפשר לגשת לשחיטה... שוב נתנו לי לסמוך!!!! כאן כבר הסמיכה היא עם דברי שבח והודאה... הודתי לה' על הזמן קיץ הנפלא שהיה לנו בישיבה... ושוב הלוי הצדיק את הכהן... אבל הפעם השחיטה לא הייתה בצפון כי זה שלמים.. אבא שחט הכהן זרק וכו' וכו'... (לא ניכנס לתנופה... אין מקום בירועה) זהו!!! כעת הקרבת הקרבנות הסתיימה, **אבל כעת!!! הסיפור העיקרי עדיין לפנינו...** כעת הלוי לקח את בשר האיל וירד יחד איתי לעזרת נשים והורה לי לפנות ללשכה הימנית... לא!!! לא השמאלית..חס ושלום!!! תבין: שמאלה זה לשכת המצורעים... שם מגלחים מצורעים... אבל אני ב"ה נזיר ואמנם גם אותי צריך לגלח אבל לא מדין מצורע אלא מדין נזיר... נכנסתי יחד איתו ללשכה... והנה אני רואה את כל החברים שלי... כל אחד יושב ולוי מספר אותו... אבל לא!!! זה לא מספרה!!! זה נזר אלוקים... אין שערה אחת שנופלת על הריצפה... חס ושלום!!! כל שערה שמספרים אותה זה קודש קדשים!!! ולא סתם... ליד כל אחד מהמסתפרים יש סיר גדול של מים רותחים שבתוכו מתבשל האיל שלמים האישי שלו... והלוי שמספר לוקח כל שיער שהוא מוריד ובחרדת קודש הוא משליך אותה לאש שעליה מתבשל הסיר... כלומר: השיער הקדוש של הנזיר הוא זה שמבשל את האיל שלמים... אני לא אשתף אתכם בהשגות הנוראות שהיו לי באותו מעמד... לכם- דור אחרון יש את האפשרות רק ללמוד את התיאור הטכני והגופי תורה שבזה... אבל איזה השגות זוכה הנזיר לאחר הקרבת ג' קרבנות וגילוח ואכילת איל שהתבשל ע"ג השיער הקדוש?? לזה אין לנו גישה!!!! עכ"פ לאחמ"כ הלוי הוציא את הזרוע- שהיא אחד מששים ונתן לכהן.. (וכאן נולד המושג ההלכתי ששמו ביטול בששים..) ואילו את האיל הוא הגיש כשהוא כבר מבושל לאכילת השלמים... כמו כן הלוי רץ ללשכה והגיש לי 18 חלות מצות (שתיים נלקחו תרומה לכהן) לקחתי את האיל ואת הלחם והגענו לאכסניה... שם חיכו לנו כל המשפחה ומיד נגשנו לזבח משפחה... אשרי עין ראתה כל אלה... יהי רצון שיבנה ביהמ"ק במהרה בימינו...

שאלתו של בחור משיעור ג' ישי"ק: לאיזו ישיבה גדולה ללכת...??

בימים אלו עשרות אלפים בחורים בקירוב מישיבה קטנה נמצאים במצב ביניים... מצד אחד הם אוטוטו מסיימים ישיבה קטנה... והם עדיין לא התקבלו (ובחלקם לא נכנסו) לישיבה גדולה... וכעת השאלה הנצחית שכל בחור מישיבה קטנה שואל: **לאיזו ישיבה גדולה ללכת????** ישיבה פתוחה... או ישיבה סגורה... סגנון כזה או סגנון אחר... לאן???

אתה רוצה תשובה אחת וקולעת??? אבל אני מכין אותך מראש: זה תשובה למבינים בלבד... לא כל בחור מישיבה קטנה מסוגל להכיל כזו תשובה... אתה יודע מה... אפילו בחור בעל כשרון שהצליח לענות טוב במבחנים של הישיבות הכי חשובות... אבל את התשובה הזו שאני כעת אומר לך... את זה לא בטוח שהוא יבין!!! זו תשובה למבינים עניין בלבד...

ובכן: בחור יקר: אני רוצה לשאול אותך כמה שאלות טכניות: אתה הרי כעת בסוף שיעור ג' ישיבה קטנה... האם אתה כבר מרגיש את עצמך עם שתי רגלים **מחוץ** לישיבה?? האם אתה כבר מפנים שאוטוטו אתה **לא פה??** נכון שאתה כבר כמעט ולא מתלונן על מה שקורה בישיבה ועל האוכל ועל השיעורים כי זהו... עוד רגע אני מסיים פה.. מה אכפת לי?? נכון????

אז זהו!!!!! שתדע לך: שיום יבא ואותה סיטואציה בדיוק תקרה לך גם בישיבה גדולה!!!!

בדיוק כמו שאתה מרגיש עכשיו ביחס לישיבה קטנה שאוטוטו אני יוצא... הרי כשתהיה בישיבה גדולה... לא תאמין אבל יום אחד אתה **גם משם תצא...** וגם שם יום יבא ואתה תרגיש שאוטוטו אני לא פה... כי כמו שעדיין לא היה אדם שיצא מהעולם הזה חי... וכמו שעדיין לא היה בחור שנשאר בישיבה קטנה... ככה אם ירצה ה' אתה תהיה מהבחורים שיום אחד יסיימו גם את הישיבה גדולה (אגב בזה כבר רחמי שמים... אבל בעזה"ש נקווה מאוד שזה יהיה אצלך בקלות...) וממילא: אתה שואל לאיזו ישיבה גדולה **להיכנס????** זו שאלה לא נכונה!!!! זה לא נכון לשאול **ל**איזו ישיבה גדולה **להיכנס!!!** אלא **מ**איזו ישיבה גדולה **אני א צ א ! ! ! !** השאלה צריכה להיות באיזו ישיבה גדולה אני אוכל **לצאת** גדול בתורה **ולצאת** משם עבד ה' אמיתי... ושאני אוכל **לצאת** משם במצב של אשרי מי שגדל (בסגול) בתורה ועושה נחת רוח ליוצרו... **כי שוב ושוב:** לישיבה גדולה לא מגיעים בשביל **להיכנס...** אלא לישיבה גדולה מגיעים **בשביל לצאת...** והשאלה **איך יוצאים...** הבנת מה אמרתי???? ממילא כשמחפשים ישיבה גדולה זו הנקודה שצריך לחפש!!!!! לא לאיזו ישיבה גדולה להיכנס... איזה שם טוב יש לי כעת כשאני נכנס... אלא הנקודה שצריך לבדוק היא לגופו של עניין: באיזו ישיבה אני אוכל הכי למצות את עצמי ולצאת משם כלי מלא וגדוש בתורה ובעבודת ה'... זה הנקודה!! מאיפה אני אצא יותר טוב!!

אני רוצה שתבין: בזמן בית שני היו כהנים גדולים שרצו בכל מחיר להיות כהנים גדולים והם היו משלמים ממון רב למלך בשביל לזכות **להיכנס** לקודש הקדשים.. הבעיה הייתה שעם כסף אפשר לקנות רק אישור **כניסה** לקודש הקדשים!! אבל אי אפשר לקנות אישור **יציאה!!!** **להיכנס** לקודש הקדשים הם הצליחו... אבל **לצאת** משם בשלום??? **זה כבר לא!!!!** אותו סיפור כאן: להיכנס לישיבה גדולה טובה ומפורסמת זה הסיפור הקטן... עם קצת קשרים ועם הרבה פוזות נניח שאפשר איכשהו להשתחל ולהיכנס לישיבה שנקראת טובה... אבל זה רק אישור כניסה... **אבל לצאת???** איך תצא מהישיבה גדולה? זו השאלה האמיתית כאן!!! הבעיה היא שהשאלה הזו לא מטרידה אף בחור מישיבה קטנה ואני מבין אתכם... זה לא בשביל הרמה שלהם... ולכן אמרתי מראש שזה מאמר למבינים בלבד... אתה יודע מה... אני כ"כ לא מאמין שבחור מישיבה קטנה מסוגל להבין את זה... שאם אתה לשם שינוי כן מהיחידים שמסוגלים להבין את זה... אז אתה באמת ב-ליגה אחרת לגמרי... ואם אתה באמת כזה... אז אפשר לסמוך עליך שאם חלילה תתאכזב ותקבל תשובה שלילית מהישיבה גדולה שחלמת להיכנס אליה... אני סומך עליך שכמו שהבנת את מה שכתבתי פה... אני סומך על הכשרון שלך שאתה תבין גם בסופו של דבר שלטובתך לא התקבלת...

פעם דברתי בישיבה גדולה אחת שיש בה (רק) מאתיים בחורים... ומטבע הדברים הבחורים שם מסתובבים עם אף למטה, (הרי כיום ישיבה שאין בה 400 פלוס היא לא עוברת באחוז החסימה...) שאלתי את הבחורים: הרי קיי"ל: שאלף נכנסים לתלמוד ורק אחד יוצא להוראה... אז בשלמא בישיבה שיש בה אלף בחורים (או לכה"פ 600) שווה לראש ישיבה למסור שיעור כללי.. כי סו"ס מתוך האלף יש אחד לכה"פ שיצא להוראה... אז לפחות הוא ישמע את השיעור... אבל בישיבה שיש בה רק מאתיים בחורים... הרי צריך מחזור של לכה"פ עשר שנים בשביל שיעברו פה 1000 בחורים שמתוכם בחור אחד יצא להוראה... נו... אז זה ממש מייאש... עומד לו ראש ישיבה במשך עשר שנים ועובד על ריק... כי בסטטיסטיקה רק אחד לעשר שנים יעבור פה איזה בחור אחד שיוצא להוראה... זאת אומרת: שבמשך כל העשר שנים הוא עבד על ריק? שאלתי ועניתי במקום: הפשט הוא כך: אלף בחורים נכנסים לישיבה גדולה ומפורסמת!!! ואחד מבין עניין והולך לישיבה שכן מתאימה לו והוא יוצא להוראה!!! כן... כמה שהוורט הזה הוא על דרך המליצה... יש בו הרבה אמת... **מה הכוונה בוורט הזה??** אלף נכנסים לתלמוד ואחד יוצא להוראה... למה אלף?? למה צריכים אלף?? מה זה המספר אלף???? **הפשט הוא כך:** אלף בחורים מחפשים ללכת לאיפה שיש אלף בחורים... אלף בחורים רוצים ללכת לאיפה שכולם הולכים... לאיפה שהמודה ללכת... לאיפה שמקובל ללכת... אבל מתוך האלף האלו יש אחד שבאמת מסתכל מה באמת טוב לעשות ולאן הוא צריך באמת ללכת ואיפה באמת הוא יוכל לגדול בתורה ולא מה שמקובל... והוא הוא האחד מאלף **שיוצא** להוראה!!!! אלף **נכנסים** לישיבות טובות!!! ויש אחד אמנם לא בהכרח **נכנס** לישיבה טובה... אבל דווקא הוא **יוצא** להוראה... דווקא לו יש את הפוטנציאל לצאת יותר מכולם... כי הוא לא חיפש **להיכנס** לישיבה של אלף בחורים... הוא חיפש **לצאת** להוראה

האם אתה תהיה אותו אחד מאלף או לא?? בודק הדבר...

אגב: אל תקח את הדברים שלי כהלכה למשה מסיני... סו"ס אחרי הכל זה וורט... ואסור חלילה להטיל דופי בשום ישיבה... בפרט לא בישיבות שכ"כ הרבה תורה יש שם... אבל... אבל עדיין... עדיין אתה מבין על מה אני מדבר... אני מדבר על רוח הדברים... על השיקולים... איפה הראש נמצא כשבאים לדון לאן ללכת... הראש צריך להיות מאיפה אני **יוצא** להוראה... ולא לאן אני **נכנס...** האם אני נכנס לאיפה שכולם נכנסים או לא... מי כמוך מבין על מה אני מדבר... ודו"ק היטב.

מה ההבדל בין "מאבטח" ל-"שומר ראש"...???

לפני שמונים שנה היה חי כאן מרן החזו"א... והוא התגורר באחד היישובים והאזורים הנידחים ביותר בארץ... ביישוב נידח ששמו בני ברק באזור רחוק ושמם ששמו גוש דן... מחלון ביתו השתרעו עשרות אלפי דונמים של מגרשים ריקים וחולות צחיחים... אף אחד לא צפה עתיד מיוחד לאזור הזה... היה אפשר לקנות דונם של מגרש בבני ברק במחיר של שקית חלב ואין קונה... אף אחד לא נתן לזה סיכוי... **והנה...** הגיע יהודי טיפ טיפה אמיד למרן החזו"א ושאל: יש לי קצת כסף... במה להשקיע??? האם בזהב? בנפט?? או אולי בשופרות?? במה?

לקח אותו החזו"א לחלון ביתו והראה לו את האופק האין סופי שנשקף מהבית ואמר לו... אתה רואה את כל השטח השמם והצחיח הזה?? תקנה עוד דונם ועוד דונם ותקנה ותקנה עד... עד... עד שיגמר לך כל הכסף... ככה אמר החזון איש... יותר נכון איש החזון...

ליום מתברר שהעצה הפשוטה הזו שיצאה מקולו החלוש של החזו"א... היה זה לא פחות ולא יותר **ארא'לה ממפעל הפיס...** מי כמונו יודעים היום... שכל אלף דונם בבני ברק שווה פי כמה וכמה יותר מהסכום הכי גדול שארא'לה ממפעל הפיס יכולה לבשר לך שזכית... **זאת אומרת:** לא חייבים להגיע רחוק עד עולם האמת ששם יתברר שכל מצוה שווה מיליונים.... לא צריך להגיע לאמונה. הנה לך דוגמא מוכרת מההיסטוריה הלא רחוקה... הוראה של אותו תלמיד חכם מבני ברק שנתן עצה נדל"נית להשקעה... אז מה הוא אמר... עוד איזה עצה טובה מצדיק... **אבל לא!!** ליום מתברר שהעצה הזו היתה "ארא'לה ממפעל הפייס..." ועוד איך... מה אותו יהודי עשה בסוף?? האם הוא ענה לאותו טלפון של "ארא'לה" ועשה את ההשקעה הנכונה? אני לא יודע... אבל מה שברור הוא שאותו מרנא החזון איש זיע"א אמר ועדיין אומר **עוד כמה וכמה הוראות נדל'ניות** חוץ מההוראה הנקודתית הזו... הוא משתפך בנפשו הפיוטית ומתחנן לפני כל יהודי שרק מבין עניין... אנא... תשקיעו בוידישקייט... תשקיעו בתורה... בקיום רצון ה'... אז נכון- אומר מרן החזו"א... נכון שהיום אתה רואה לנגד עיניך רבבות דונמים ואפשרויות ריקות וצחיחות של עבודת ה'... שהכל מונח בקרן זוית וכל הרוצה יבא ויטול... ועל פניו זה לא נראה שיש לפניך מכרה זהב...

אז כן!!! אומר לך החזון איש: כמו שלפני שמונים שנה אף אחד לא היה מוכן לשים שקל על דונם בבני ברק.. והיום על כל דונם בבני ברק יש לך שמונה יחידות דיור בבניה... עוד ארבע יחידות על הגג... ועוד חמש קומות עם ארבע כניסות... ועוד חמש מרפסות תלויות... ועוד היד נטויה...

אז זהו!!!!!! שקול אותו משקל:

השעת לימוד הנוספת שקבלת על עצמך בחודשיים האחרונים ללמוד ואתה איכשהו גורר את הרגלים... ואתה לא נותן לזה הרבה סיכוי שזה יחזיק מעמד... ואם ככה בשביל מה בכלל התחלתי... אז תחשוב: ששעת לימוד בודדת אחת שלמדת אתמול נים ולא נים תיר ולא תיר היא דונם בעולם הבא... ודונם בעוה"ב שווה מלייארדים ע"ג מיליארדים... זה ילווה אותך לנצח נצחים... עד כאן נאום **איש החזון** מבני ברק... זה שיודע להסתכל על דונמים שוממים... ולראות בהם מכרה זהב...

אז כן!!!! ארא'לה ממפעל הפייס מתקשרת אלינו הרבה מאוד פעמים... חכמות בחוץ תרונה ברחובות תתן קולה... לי עצה ותושיה אני בינה לי גבורה... עושר וכבוד אתי... רק תענו לטלפון... תקשיבו לי... תקבלו את עצתי... כן... כל מה שנותר לנו זה להרים את הטלפון ולצייר לחכמה שמקדמת אותנו ומכוונת אותנו שנבין שאנחנו נמצאים בעולם המעשה שכל מעשה מצוה וחסד וכל התחזקות בתורה זה טלפון היישר ממפעל הפייס... בשביל זה אנחנו יהודים... בשביל להבין את מה שגוי לא מבין... להבין שהתורה והמצוות שמתגלגלים לנו בין הרגליים... הרי הם כסף צרוף בעליל לארץ מזוקק שבעתיים... ולא נותר לנו אלא להרים אותם... להרים את הטלפון... להפנים את זה ולנהוג בהתאם...

אבל!!!! צריך לדעת שבדור האחרון אותו טלפון ממפעל הפיס שמתקשר הוא מתבטא בעיקר **בסור מרע**... עוד יותר **מעשה טוב...**

אני אתן לך דוגמא מעניינת מסוג של הטלפון ממפעל הפייס... סיפור מדהים שאירע לפני שנה (ואולי יותר) באחד מהכוללים הגדולים בא"י... אברך אחד רצה לחזק את עניין הרציפות בלימוד ושלא ידברו בפלאפון באמצע הסדר... מה עשה?? הביא ארון עם תאים קטנים... וכל מי שרצה הכניס את הפלאפון שלו לתוך תא אישי משלו ובסוף הסדר הוציא אותו... ואכן הרבה אברכים נענו בהתלהבות לחיזוק... והנה!! אברך אחד מגיע בשעה 1.00 להוציא את הפלאפון שלו מהתא... והוא רואה שלוש שיחות שלא נענו... הוא חזר... בירר... מי זה... מה זה... **ומה מתברר??** היה איזה מבצע מיוחד בבנק... סוג של הגרלה כזו שמתקשרים לכמה אנשים לבשר להם שהם זכו בחמישים אלף שקל... והאברך הזה בדיוק היה אחד הזוכים... והתקשרו אליו... פעם... פעמיים... שלוש... והיות והוא לא ענה... אז אחד מכללי הזכיה היה שאם הלקוח לא עונה הוא מפסיד ומתקשרים למישהו אחר במקומו... בקיצור: במילים אחרות: אותו אברך... **דווקא בגלל!!!!! ודווקא בעקבות!!!** האיזוק שלו בהתמדת התורה... **דווקא בגלל זה** הוא הפסיד כעת חמישים אלף שקל...

אה... מה אתה אומר על סיפור כזה??? בדרך כלל זה סוג הסיפורים שאנחנו לא אוהבים אותם... אנחנו אוהבים את הסיפורים המוכרים של אותו אחד שהתחזק בעסק התורה ואז ההצלחה האירה לו פנים והפריץ נפל לרגליו והבטיח שמהיום הוא יהיה טוב ליהודים ובנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות וכו וכו'... **והנה כאן בדיוק ההיפך...**

נו... אבל מה האמת??? אם נסתכל בהיבט יהודי אמיתי ומאמין:

האמת היא שהטלפון הזה היה האמיתי' "ארא'לה ממפעל הפייס"!!!!

הרי כך: האברך הזה, אם הוא הפסיד את החמישים אלף שקל האלו... על כרחך שכבר בראש השנה נגזר **שהוא יפסיד את הסכום הזה!!** יותר נכון: נגזר שהוא **לא ירויח** את הסכום הזה... (והעוד יותר נכון הוא: שנגזר עליו בשנה הזו מפח נפש כזה שיהיה לו איזשהי תקווה ואשליה כן להרויח ובסופו של דבר התקווה הזו תתנפץ לו מול העיניים ויתברר שהוא לא הרויח...) זאת אומרת: הוא לא הפסיד כסף בגלל שהוא למד... אלא בגלל שנגזר בין כה שהוא לא ירויח!!! **אבל!!!!! אחרי!!!!!!** אחרי שכבר נגזר שהוא לא ירויח... כאן באה "ארא'לה ממפעל הפייס" של עולם האמת... (הלא היא התורה הקדושה...) ואמרה: אם כבר נגזר על בני אהובי שלא ירויח חמישים אלף שקל. אז על הדרך בא נרויח אותו בכמה מלייארדים... מה עשתה "ארא'לה"? דאגה שיתקשרו אליו דווקא באמצע הלימוד. דווקא באמצע האיזוק... והוא לא ענה... ואז כביכול התברר שההפסד הכספי הזה היה **בגלל האיזוק בתורה!!!** ואז אותו אברך באופן טבעי נעמד והכריז בגאון: אני מקבל באהבה **ואני לא מתחרט לרגע על האיזוק שלי** ואז בבת אחת מה קרה??? עלה לשמים כאישים וניחוחים הקרבה בסדר גודל של חמישים אלף שקל של מניעת רווח **למען התורה הקדושה!!!!** יש לך מושג איזה נצח נצחים זה??? הבנת מה קרה פה? ההפסד רווח של חמישים אלף שקל נגזר בין כה שיהיה... אבל אם זה כבר נגזר... **אם כבר אז כבר...** כעת בא נעשה מחטף... בא נרשום את ההפסד הזה על חשבון התורה... שההפסד של המניעת רווח הזה יהיה כבר למען התורה הקדושה... יש לך מושג איזה ג'וב זה? איזה טלפון ממפעל הפיס זה...?? אתה קולט את העוצמה????

רק שתבין: אתה יודע כמה אנשים יש בעולם העסקים שמפסידים ונמנע מהם רווחים של חמישים אלף שקל??? זה מעשים שבכל יום... זה תהליך שתמיד יכול לקרות וקורה וזה חלק מהחיים... (ואם זה היה קורה לאותו אברך בעצמו... אבל סתם כתוצאה מאיזה קניית דירה שלמפרע התברר שהוא היה יכול להוריד את המוכר בעוד חמישים אלף שקל והוא לא עשה את זה... נו... מישהו היה עושה מזה עסק...?) אבל כשמדובר באברך שתפס איזוק... כאן התורה מחזרת אחר אכסניה שלה... ודואגת שאם כבר נגזר עליך מניעת רווח... שזה יהיה כבר על חשבוני... שזה יהיה למעני- התורה... ואז המניעת רווח הזו תהיה מתורגמת לנצח נצחים... הקרבה למען התורה הקדושה...

הנה לך ארא'לה ממפעל הפייס של דורנו אנו...

עד כאן הבאתי לך דוגמא מסיטואציה מעניינת ולא שגרתית... אבל לא צריך להגיע לזה... לכל אחד מאיתנו מגיעים כל יום בערך ארבע או חמש צינתוקים... מ"קו המתיחות" או "קו החדשות" או "מרכז הידיעות..." וזה מעצבן!!! והרבה יותר ממעצבן זה באמת פיתוי בשבילנו... אז תחשוב שזה לא סתם!!! זה סוג של טלפון ממפעל הפייס... בכל צינתוק כזה יש פה פניה אישית אלי... בא... צא מהעולם האמיתי... צא מהעולם הנקי שלך... בא תתלכלך בלשון הרע ורכילות... בא תתרחק ותצער את אבא שבשמים... ועל כל צינתוק כזה שאני **לא עונה!!!** הנה לך ארא'לה ממפעל הפייס שהתקשרה... וכל מה שנדרש ממני כעת זה פשוט **לא לענות לה...** ועל זה לבד אני עושה קופה... זהו!!!

בדור שלנו עיקר צבירת ההון שלנו זה **מסור מרע..** עוד יותר **מעשה טוב...** פעם כשהקב"ה רצה לזכות את ישראל... מה עשה?? הירבה להם **תורה ומצוות...** אבל היום??? לקראת סוף התיקון... הקב"ה רוצה עוד יותר לזכות אותנו ועוד יותר רוצה להחיש ולמהר את הגאולה... מה עשה הקב"ה?? הירבה לנו **התמודדויות...** הירבה לנו אפשרויות של היסח הדעת מעבודת ה'... הירבה לנו פיתויים בכמויות מהרחוב השפל... ועל כל צינתוק ועל כל שיחה שלא נענתה נוספת מהרחוב שקורא לנו לזנות יחד איתו לתהום ואנחנו לא עונים לקריאה הזו... הרי לך ארא'לה ממפעל הפייס לכל דבר... כל יום נוסף שאנחנו מצליחים לסחוב ולדחות ולהשתדל בכל הכח לא להיכנע לחיים הזולים שהרחוב מציע לנו בקלות ובנדיבות.. הרי זה בגדר "ישב אדם ולא עשה עבירה נחשב לו כאילו עושה מצוה... וזה לגרוף מיליונים!!!! כן... אותו אחד שיושב בביתו ולא עשה עבירה... הוא לא יודע כמה עבירות חיכו לו בחוץ... אבל הקב"ה כן יודע.. ואם הקב"ה מחשיב כל עבירה שהוא נשמר ולא עשה כאילו זה מצוה... אוהו... כמה עבירות יש בחוץ... **זה מכרה זהב לכל דבר!!!!**

וזה זוהר הקדוש מפורש (תרומה קסג ע"א) הזוהר הקדוש אומר: שכשיהודי נאלץ להתמודד עם כל מיני ניסיונות שפלים ביותר... ההרגשה היא אמנם מאוד מתסכלת... אבל בסופו של דבר צריך לדעת שהקב"ה בכבודו ובעצמו שלח את כל הניסיונות השפלים האלו במיוחד אליך... כי הקב"ה לזכות את בנו האהוב... שיפגין שוב ושוב נאמנות והתגברות ועמידה בניסיון כדי לזכות אותו ועוד ועוד זכויות ושכר לעתיד לבא.. כל הניסיונות האלו זה ארא'לה ממפעל הפייס... כל פיתוי של ראיה אסורה... כל משיכה נוספת לגלישה ברשת... שום דבר לא הגיע במקרה.. יש פה אבא שבשמים שמזמין ממני נאמנות כלפיו!!!! הוא הגיש לפני את ההתמודדות הזו בהשגחה פרטית... והוא עומד וצופה מרחוק לרוות ממני נחת רוח שאני מתגבר... ולהתגאות בי... בני אתה ישראל אשר בך אתפאר... מפחיד לחשוב על זה!!! זה זוהר הקדוש מפורש!!! זאת אומרת: יש גם השגחה פרטית ביחס לניסיונות!!! ואם יש לך ניסיונות יותר גדולים מכל אחד אחר מאיזו סיבה שתהיה... זה לא סתם... הקב"ה פשוט מזמין ממך את המתכון הזה!!! את העבודה הזו!!!!

וכאן אולי ההזדמנות לתת עצה פרקטית ונקודתית שהיא מאוד חשובה בכל מה שנוגע לעמידה והתמודדות מול ניסיונות (שמירת העיניים בכלל ושאר התמודדויות מהסוג הזה בפרט...) הרי כך: כל רגע של התמודדות והתגברות מול ניסיון... כל רגע כזה כרוך ומורכב **משני מפגשים** שונים שמתרחשים וקורים בבת אחת!!! מפגש אחד **חיובי!!!!** ומפגש אחד **שלילי!!!!**

לדוגמא: הלכת ברחוב ולפתע נתקלת במראה אסור... מיד התגברת והשפלת את העיניים... **מה קרה כעת??** מצד אחד פגשת מראה לא טוב שזה **המפגש השלילי...** אבל מצד שני **פגשת את עצמך!!!** כן... ברגע שהתגברת... באותו רגע היה לך מפגש נדיר ויחודי עם איש מאוד מיוחד שקוראים לו **אני!!!!** כן... אם אני מסוגל לשלוט על עצמי ולהגיד לעצמי לא.. אז **הנה אני!!!!** זה מפגש חוויתי ועוצמתי ומרגש... (שהוא מאוד לא מובן מאליו בפרט בדור שלנו ש"טבעי שלא תשלוט בעצמך..." ויש הרבה מאוד אנשים שעשרות שנים מהלכים כאן בעוה"ז ומעולם הם לא פגשו את עצמם...) וזה **המפגש החיובי...**

אז שוב נסכם: אתה כעת עברת שני מפגשים... מפגש חיובי ומפגש שלילי **כעת השאלה החשובה ביותר:** עם מה אתה נשאר?? עם איזה רושם אתה נשאר וממשיך הלאה...?? האם אתה נשאר עם הרושם **מהמפגש החיובי...** או עם הרושם **מהמפגש השלילי????**

כאן מתחילה טקטיקה ש-קל לפתח אותה... וזה תלוי נטו בך:

אם לאחר ההתגברות... אתה תתמקד בעצמך... במפגש החיובי... אוה... איזה כיף זה לשלוט בעצמי... איזה תענוג זה להיות מלך על עצמי... איזה עוצמה זו להיות עבד ה' אמיתי ולהפגין מולו נאמנות עד הסוף... זו חוויה עוצמתית!!! שאם תחווה אותה פעם ועוד פעם... אם תחיה את ההרגשה הזו ותנשום אותה... זה יעצים בך ויחזק אותך... ומפעם לפעם הניסיון רק יוקטן... ואילו הכח להתגבר רק יגדל...

זה בתנאי שאתה תתמקד ותשאר עם המפגש החיובי שלך עם עצמך!!!

אבל!!! אם במקום להתמקד במפגש החיובי... אתה תתקע עם **המפגש השלילי...** ותהיה עסוק בלהיות מזועזע... אוי... המצב ברחוב קשה... אי אפשר להסתובב ברחוב... זה נורא... אי אפשר ככה... מה עושים?? מה יהיה?? כל ההתקשקשויות האלו... הם אמנם מגיעים נטו ממקום של יראת שמים ויראת חטא ואכפתיות וכאב... אבל סו"ס שים לב שאתה מדשדש ועסוק כל הזמן סביב **המפגש השלילי** שקרה פה... וזה בסה"כ משחק נטו לידיים של היצר הרע... וככל שאתה יותר תדוש בזה.. אז מפעם לפעם זה רק יעצים יותר ויותר את הניסיון... ורק יקטין את הכח להתגבר... הבנת את הרעיון??? **בקיצור:** כשאתה מתמודד מול סור מרע... תתמקד ב"עשה טוב" שיש בזה... תתמקד בזה שאני עבד ה' ויש לי את הזכות לשמור על העיניים בשביל להפגין נאמנות כלפיו יתברך... וכשהקב"ה מזמין לי ניסיון הוא מזמין אותי!!! הוא רוצה פה אותי!!!! ואני שמח על ההצלחה שלי להראות לו ולהוכיח לו את זה ובאהבה... שם הראש שלי צריך להיות ולהתמקד... ואף פעם לא לדשדש בשלילי...

אם שמת לב... יש כאן טקטיקה מאוד דקה איך להתמודד... זה ממש לומד'ס... ואני לא בטוח שהצלחתי לגמרי להגדיר אותה... אז לצורך העניין... תרשה לי לתת עוד דוגמא אחת נוספת... קולעת וחדה:

במערכת האבטחה לראש הממשלה... ישנם שני סוגים של שומרים: יש **מאבטחים!!!** ---- ויש **שומרי ראש!!!**

ומה ההבדל ביניהם? המאבטחים עומדים **עם הגב** לראש ממשלה... הם כל הזמן עסוקים מול האויב שאולי חלילה רוצה להתנקש בראש הממשלה... הם כל הזמן עוקבים אחרי תנועה חשודה שאולי עוד שניה יקום מישהו ויוציא אקדח... בקיצור: המאבטח מתעסק ועוקב בשבע עיניים אחרי כולם... חוץ ממישהו אחד!! חוץ מראש הממשלה בעצמו...

לעומת זאת: שומר ראש הוא בדיוק ההיפך... השומר ראש הוא עם הפנים אך ורק לראש הממשלה... הוא מנותק תפקידו כשומר **ראש...** הוא כל הזמן עסוק ומתמקד רק **בראש** של ראש הממשלה... אמנם גם הוא מאבטח!!!! גם הוא צריך לשמור על הראש ממשלה מאויבים שרוצים להתנקש בו... אבל זה לא מצוות של חזית נגד האויבים... אלא אדרבה.. ממקום של חיפוי... ושחפף... והגנה אישית וחיובית על ראש הממשלה...

הבנת את ההבדל הדק שיש ביניהם?? שניהם בסופו של דבר עושים אותו דבר!! שניהם שומרים את הראש ממשלה מ"**סור מרע**"!! מאנשים רעים שרוצים להזיק לו... רק המאבטח עומד בחזית ישירה מול הרע... והשומר ראש מחפה ועוטף ומחבק את הטוב וכך!!!! כך הוא מגין עליו מהרע... זו בדיוק הנקודה... **עיקר המבחן שלנו בדור זה... זה סור מרע...**

אבל איך??? אז זהו!! לא לעמוד כמו מאבטח שכל היום פניו לעבר הרע... והוא כל היום מדשדש על המפגעים הרוחניים ועל פגעי הקדושה וכל הזמן עומד מולם עם אקדח שלא יתקרבו אליו וכו' וכו'... **לא!! זה לא נכון!!!** וזו גישה פסולה שמשחקת נטו לידיים של היצר הרע!! רק מה?? להיות שומר ראש... אני כל הזמן מחבק את התורה ונצמד ודבק בו יתברך מפחד של סור מרע... אני כל הזמן דבק בתורה ונצמד חזק חזק בבטחון ואהבה לה' מפחד מדברים זרים שלא ימשכו אותי... וזה הפשט בפסוק שמדבר על אחרית הימים שהנביא מתבטא ואומר: "**ופחדו אל ה' ואל טובו...**" כלומר: אנחנו נחבק את ה' ואת טובו מפחד מהרע... אנחנו נתפוס חזק חזק בתורה הקדושה וברצונו יתברך מפחד שלא לזנות ברדידות של העולם... הנה לך **סור מרע** אבל כולו התמקדות בעשה טוב... זה דק!!! עמוק!! אבל גם פשוט.

אני לא צריך לדבר כל היום ולדשדש ברוע של היצר ובמאבק מולו... אבל אני כן חייב לברוח עם כל הכח לתוך בית המדרש ולהחזיק חזק חזק באבא שבשמים שיציל אותי מכל דבר רע שלא יקרב למחננו... ה' יעזרנו.